

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA VÝTVARNÉ KULTURY

TRANSFORMACE

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Nikola Vitoušová

Učitelství výtvarné výchovy pro SŠ a ZUŠ

Vedoucí práce: MgA. et Mgr. Stanislav Poláček

Plzeň, 2017

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 18. dubna 2017

.....

vlastnoruční podpis

Chtěla bych poděkovat vedoucímu práce MgA. et Mrg. Stanislavu Poláčkovi za pomoc, odborné rady a poskytnutí připomínek k vypracování této diplomové práce.

V Plzni, 18. dubna 2017

.....

vlastnoruční podpis

OBSAH

1 ÚVOD	1
1.1 PRÁCE S POZADÍM	3
1.2 TVORBA	4
1.3 MALBA	5
1.4 JÁ – AUTOR	6
2 INSPIRACE	9
2.1 DĚJINY UMĚNÍ	9
2.1.1 Expresionismus	9
2.1.2 Nová figurace	9
2.1.3 Francis Bacon	10
2.1.4 Hyperrealismus	10
2.1.5 Graffiti	11
2.1.6 Keith Haring	12
2.2 SOUDOBÍ UMĚLCI	13
2.2.1 Natalin Evelyn Bencicova	13
2.2.2 Sainer	14
2.3 DALŠÍ INSPIRACE	14
3 VÝSLEDNÉ OBRAZY	16
3.1 Obraz č. 1	16
3.2 Obraz č. 2	17
3.3 Obraz č. 3	17
3.4 Obraz č. 4	18
3.5 Obraz č. 5	19
3.6 Obraz č. 6	20
3.7 Obraz č. 7	21
3.8 Obraz č. 8	22
3.9 Obraz č. 9	23
4 DIDAKTICKÁ ANALÝZA	24
4.1 PROPOJENÍ NÁMĚTU	24
4.2 NÁMĚT HODINY	24

4.3 ZAMĚŘENÍ	25
4.4 VÝUKOVÁ JEDNOTKA	25
4.5 REFLEXE.....	28
5 ZÁVĚR.....	31
6 RESUMÉ.....	32
7 ZDROJE	33
7.1 INTERNETOVÉ ZDROJE.....	34
8 OBRAZOVÁ PŘÍLOHA.....	35
8.1 Didaktická část – práce žáků	35
8.2 Skici.....	35
8.3 Vybrané obrazy.....	37
8.3.1 Obraz č. 1.....	37
8.3.2 Obraz č. 2.....	38
8.3.3 Obraz č. 3.....	39
8.3.4 Obraz č. 4.....	40
8.3.5 Obraz č. 5.....	41
8.3.6 Obraz č. 6.....	42
8.3.7 Obraz č. 7.....	43
8.3.8 Obraz č. 8.....	44
8.3.9 Obraz č. 9.....	45

ANOTACE

Cílem diplomové práce bylo nakreslit několik obrazů. Soubor obrazů obsahuje 9 obrazů. Téma diplomové práce je Transformace. Námětem obrazů se stala lidská postava.

Zabývám se člověkem, tím, jak se lišíme a co máme společného. Zabývám se pochopením vlastního bytí.

Deformuju figuru, hledám společný základ pro nás všechny, zároveň poukazuji na naše odlišnosti. Zaznamenávám naši proměnu. Nechávám barvu mluvit.

Jako techniku jsem si zvolila sprejování. Sprejuji na čtvrtky, o rozměrech 100 x 150 cm.

Písemná část diplomové práce obsahuje myšlenku práce, vývoj práce, inspiraci.

Klíčová slova: transformace, figura, sprejování

ANNOTATION

The aim of the dissertation thesis was to draw several images. Set of images contains 9 images. The subject of the dissertation thesis is "Transformation". The human figure became the theme of the paintings.

I deal with the person by how they are different and what we have in common. I deal with the understanding of our own being.

I am deforming the figure, I'm looking for a common ground for all of us, at the same time I am pointing out our differences. I am picking up our transformation. Letting color speak.

I have chosen spraying as a technique. Spray it on a sheet , with dimensions of 100 x 150 cm.

Written part contains the idea of my work, the development and inspirations.

Keywords: transformation, figure, spraying

1 ÚVOD

Přemýšlela jsem nad diplomovou prací, co bych chtěla dělat, jak by měla moje práce vypadat, a jestli budu chtít pokračovat v bakalářské práci nebo začnu s něčím novým.

Zůstala jsem u praktické diplomové práce a zůstala jsem i u stejného vedoucího. Jenže teď jsme nepracovali na bakalářské práci, ale na diplomové práci. Shodli jsme se, že technika mi vyhovovala, a že u sprejů a malby zůstaneme. Čím jsem si, ale nebyla jistá, bylo, jestli budu pokračovat v tématu Transformace.

Navštěvovala jsem svůj ateliér ve sklepě, nakoupila jsem spreje a zkoušela jsem, co s nimi mohu všechno dělat. Snažila jsem se ještě více vhlédnout do tajů sprejování. Takže po dokončení bakalářské práce, jsem teď, vyzkoušela spojení volné malby a šablony. Myslela jsem si, že by spojení volné malby a šablony mohlo být to pravé. Řešení, jak budu pokračovat ve své práci. Rozhodla jsem se, ale že si vyzkouším i jiné možnosti a následně se rozhodnu pro nejlepší variantu.

Téma Transformace a motiv figury jsem opustila a věnovala jsem se pouze technice. Abstrakce se stala mým výchozím bodem. Pracovala jsem s černou a bílou barvou, které jsem obohatila měděnou barvou. S černou a bílou barvou už jsem pracovat zvládala, byly pro mě jako stvořené. V černobílé kombinaci jsem se cítila velmi dobře, jako ryba ve vodě, dokázala jsem s touto kombinací vytvořit to, co jsem chtěla. Proto jsem se rozhodla přidat ještě jednu barvu navíc, měděnou barvu, abych se otevřela novým možnostem a vyzkoušela něco dalšího.

V této fázi jsem používala šablony. Jednalo se o geometrické i organické tvary. Věnovala jsem se hlavně kompozici, rytmu, celistvosti, harmonii a vrstvení. Myslela jsem, že je to, to pravé ořechové. Po konzultaci s vedoucím práce, jsem si svojí volbou nebyla jistá. Důležité bylo vycházet z něčeho reálného, a to jsem nedělala, neměla jsem výchozí téma. Zaměřovala jsem se pouze na techniku. Hrála jsem si s prolínáním barev, tvoření nových odstínů pomocí trysek, které ovlivňovaly intenzitu a šířku stříku.

Začala jsem tedy zase od začátku. Začala jsem se řídit návrhy vedoucího práce. Vrátila jsem se k tématu člověk. Figura se stala mým výchozím bodem. Teď už mi, ale černá a bílá barva nestačila. Po zkušenosti s měděnou barvou, jsem se rozhodla pro její vložení do mé práce, práce s figurou. Takže jsem začala pracovat se třemi barvami. Překvapilo mě spojení těchto barev při tvorbě, malbě lidské figury. Bylo to něco jiného, něco nového a

vyzařovalo to jinou atmosféru. Rozhodla jsem se, ale že mi to nestačí. Chtěla jsem ještě něco lepšího, něco inovativnějšího, něco, co bude více odvážného, jiného. Téma Transformace se stalo zase aktuální. Chtěla jsem téma Transformace povýšit o další úroveň.

Ale jak toho docílit? Chtělo to něco dalšího. Nestačila už jenom malba sprejem. Použití šablony se zdálo správné. I když šablona ke sprejování patří, k tématu Transformace jsem ji nepovažovala za vhodnou.

Začala jsem hledat inspiraci. Až jsem ji jednoho dne našla. Inspirací se mi stala muchláž.

Zmuhlala jsem tedy papír, nastříkala jsem na něj barvu, chvíli jsem počkala, až barva zaschne, papír jsem rozevřela a lehce uhladila. Měla jsem vytvořené pozadí. Následně jsem pokračovala v malbě. Pozadí bylo zajímavé, a to jsem chtěla i po svých figurách. Zde mě inspirovaly Rorschachovy skvrny. Symetrie, opakující se motiv, zajímavé tvary, až trochu psychedelické. Pokoušela jsem se pracovat s otiskováním. Papír jsem různě ohýbala, zkoušela jsem, co všechno s otiskováním je možné. Pracovala jsem se zrcadlením. Ale i když jsem pracovala se zrcadlením, nebylo cílem, aby dvě strany vypadaly stejně. Tak jako u lidí, nejsme symetrickí, takže ani moje figury nemohly být symetrické, i když jsem zde tohoto principu využívala.

Myslela jsem si, že tohle je už to, co budu dělat. Ale vedoucí práce se rozhodl pro další úroveň. Že povýšíme moji práci ještě o stupeň výš. Tato úroveň se stala velmi náročnou úrovní, ale díky tomu mě posunula daleko, ještě dál než bych, jsem se sama odvážila.

Jednalo se o to, že jsem měla začít pracovat s barvami. Ne tedy s černou, bílou a měděnou barvou, ale s barvami, jako je modrá, žlutá, zelená, červená atd. Myslela jsem si, že to zvládnou. I když jsem věděla, že to bude náročné, věřila jsem, že to zvládnou. Nečekala jsem, že to bude až tak těžké. S černou a bílou barvou jsem to měla celkem jednoduché, preferuji tuto barevnost, jsou mi velmi blízké. Práce s barvou nikdy nebyla pro mě něco zajímavého, něco, k čemu bych, jsem se vracela. Barvy se staly pro mě velkou výzvou.

Práce s barvami je velmi náročná. Barvy musí spolu ladit, spolupracovat. Je důležité, že i když barvy spolu mohou být v kontrastu, nesmí se hádat, prát. Je velmi snadné s barvami něco pokazit. Každá barva něco vyjadřuje a je těžké je spolu propojovat a zároveň docílit požadovaného výsledku. Velmi jsem se s tím prala. Možné by bylo naučit se pracovat s barvami bez tématu, pouze abstraktně s nimi pracovat. Jenže já jsem musela pracovat i

s tématem, figurou, a to bylo velice náročné. Časem a díky zkušenostem, které jsem během práce získala, se to dalo, s barvami zvládnout.

Zprvu jsem zkusila pracovat s jednou barvou, která by doplňovala bílou a černou. Říkala jsem si, že by to neměl být takový rozdíl. Přeci už jsem pracovala s černou, bílou a měděnou barvou. Ale zmýlila jsem se, bylo to velice náročné a výsledek neodpovídal mým představám a ani se jim nepřibližoval. Bylo to zbytečné, demotivující.

Pak přišla ke mně nová vlna odhodlání. Rozhodla jsem se jednat. Podívala jsem se na internet a vybrala jsem si barvy, se kterými bych chtěla pracovat a objednala jsem si je. Barvy přišly. Nadešel čas je vyzkoušet. Ukázalo se, jak těžké je s nimi pracovat, ale nevzdávala jsem se. Trvalo asi dva nebo tři měsíce, než jsem se barevně začala přibližovat představě, jak mé figury budou vypadat.

Díky barvě téma Transformace nabylo nového významu. Téma se zde ještě více prohloubilo, než u bakalářské práce, černobílé varianty. Transformace došla další úroveň. Tolik proměny za ten čas malby jsem ještě nezažila. Pod rukami se mi figura měnila každou vteřinu, každým tahem, každým obtiskem. Vždy vzniklo něco nového, jiného a někdy bylo těžké udržet si danou figuru, se kterou jsem byla spokojená a kde jsem chtěla upravit pouze malý detail. Stalo se, že figura prošla daleko větší proměnou, než jsem chtěla. Vypadala úplně jinak, celá se změnila.

Se změnou mi také pomáhaly trysky, které měnily intenzitu tahu, slabost, plnost, šířku atd. Bylo mnoho faktorů, které ovlivňovaly daný výsledek.

1.1 PRÁCE S POZADÍM

Nejprve jsem používala menší formát papíru. Papír byl menší a barevně zbarvený, žlutý. Proto jsem se věnovala většinou jen figurám. Musela jsem si, ale ujasnit, že figury budou vypadat jinak, až budou na bílém papíře. Budou vyzařovat jinou atmosféru, budou působit jinak.

Můj problém je v tom, že když maluji barvami, tak opravdu maluji barvami. Vše působí velmi barevně. Nepoužívám pastelové tóny barev, netlumím výraznost barev bílou barvou, nepoužívám mdlé, nevýrazné barvy. Používám výrazné, radostné barvy.

Nechtěla jsem, aby figura splynula s pozadím, ale také jsem nechtěla, aby byla od pozadí odříznuta. Potřebovala jsem najít nějaký kompromis.

Jednobarevné pozadí nebylo vhodné. Působilo nepatřičně s figurou. Nepodtrhovalo figuru a její strukturu. Navíc jednobarevné pozadí působilo příliš uhlazeně a neodráželi to, co jsem od obrazu požadovala. Mým tajným mottem bylo: v nedokonalosti je krása. A krása a čistota pozadí se od mého motta hodně vzdalovala. Takže jsem musela aplikovat něco jiného.

Dívala jsem se kolem sebe a hledala inspiraci. Až jednou přišla. Vzala jsem papír, zmuchlala ho a nastříkala jsem ho barvou. Tak vznikla jedna varianta pro mé pozadí pro figury.

Další varianta pozadí se stala díky náhodě. Chtěla jsem vytvořit jednu figuru, ale vůbec se mi nedařilo ji zachytit, proto jsem se rozhodla, že vytvořím jinou figuru. Vybrala jsem si jinou barvu a začala jsem malovat. Obě figury se velmi lišily a díky jejich odlišnosti, se mi podařilo vytvořit figuru a pozadí.

Začala jsem si hledat figury, pózy figur, které se liší, jsou jinak kompozičně řešené. Díky jejich překrývání mi vzniklo, to, co jsem chtěla. Zapadalo to do mého myšlenkového pochodu. Vyzařovalo, to danou atmosféru, odráželo to mé motto.

Následně vznikla ještě jedna varianta, která byla odrazem pozadí s jinou pózou figury. Využívala jsem linií při rozvrhování umístění figury a jejich částí. Následně jsem použila jinou barvu na malbu figury.

Pozadí velmi prospívalo figurám. Jen jsem si musela dávat pozor, abych to s barvou nepřeháněla a figura mi tak nesplynula s pozadím.

1.2 TVORBA

Tentokrát jsem se zaměřila na portrét a polofiguru. Bylo jedno, zda se jednalo o ženskou postavu či mužskou figuru. Našla jsem si fotografie lidí. Hledala jsem takové fotografie, aby byly od sebe odlišné. Hledala jsem různorodost póz, výrazů obličejů atd., ale zároveň jsem potřebovala, aby mi byly něčím blízký.

Tvorba začínala výběrem fotografie, obličeje, těla. Poté jsem si vybrala vhodné barvy. Snažila jsem se vytvořit si skupinu tří barev. Někdy se stávalo, že jsem použila barvy, které jsem si vybrala na začátku, a jindy se mi výběr barev proměňoval během tvorby.

Ze začátku jsem, když už jsem měla začít malovat, začínala s malbou pozadí, poté malbou figury.

Když jsem měla pozadí hotové a mohla jsem začít se začleňováním figury do pozadí. Nejprve jsem si jinou, odlišnou barvou, než bylo pozadí, rozvrhla figuru pomocí jednoduchých linií. Tyto linie se staly mým stavebním kamenem.

Teď už jsem mohla začít doopravdy malovat, hrát si s barvou, s tvary lidského obličeje, těla, výrazy obličeje. Pracovala jsem plošně. Pomocí barevných ploch jsem mohla malbu posouvat dál. Vzala jednu stranu papíru a přehnula jí k druhé straně, papír jsem přitiskla, pohladila a začala ho opět oddalovat. Pracovala jsem s otiskováním. Otiskovala jsem také nějaké vybrané části figury. Vznikaly zajímavé struktury, figura získávala jiný nádech. Začínala být svá. Pomocí otiskování a následné malbě figura získávala svůj charakter. Stávala se něčím novým, jiným, tím, kým se měla stát. Transformace u ní byla podstatná.

Někdy jsem nechávala vyniknout nové struktury, které vznikly během tvorby a zaujaly mě např. svou barevností, svým spojením. Nechávaly o sobě hodně vypovídat. Jindy jsem figuru více podmanila linií. Zdůrazňovala jsem části lidské figury. Hrála jsem si s barvami, někdy jsem chtěla pouze naznačit, že se jedná o člověka a jindy jsem divákovi nedala na výběr a jasně jsem mu ukázala, že se jedná o člověka.

1.3 MALBA

V malbě se objevují důležité prvky, se kterými jsem musela pracovat, jako je barva, linie, plocha, prostor, vrstvení, otiskování. Toto jsou nejdůležitější prvky mé malby. Tyto prvky se vzájemně propojují a vylučují. Musela jsem se s nimi naučit pracovat, poznat, který prvek je v dané chvíli důležitější, než ten druhý.

Plocha, linie, s těmi jsem začínala nejdřív. V ploše jsem hledala umístění figury. Bylo důležité si dobře rozvrhnout umístění figury. Chtěla jsem, aby se mi zde figura vešla celá, měla kolem sebe dostatek místa, v tom mi pomáhala linie. Pomocí linie jsem si načrtla, jak umístění figury ve formátu, tak i proporce figury. Linie se stala stavebním kamenem malby. Díky linii mé postavy získávali první podobu.

Linie byla kostra postav. Takže jsem pokračovala dál a začala jsem své kostry obalovat. Zde už se objevila malba, práce s barvami, prostorem, atd. Díky těmto prvkům se začali proměňovat i mé postavy, začala získávat novou podobu.

Práce s barvami byla velice náročná. Obsahovala několik fází. Nejdříve jsem začínala s vyplněním celé figury. Poté jsem přidávala další barvu a potom většinou ještě jednu barvu. Měla jsem teď prostor pro práci s barvou. Pracovala jsem se světlem a stínem, s proporcemi postavy, se získáváním něčeho charakteristického pro ni. Důležitá zde byla, ale také práce s prostorem. Světlo a stín mi pomáhají s vytvořením prostoru, ale je důležité umět najít správnou cestu. Práce s prostorem může být na základě světla a stínů, na kontrastech, na práci s barvami. Záleží i na tom s jakými barvami se pracuje. Někdy mi s prostorem pomáhala linie, kde jsem zvolila černou barvu, která mi oddělila, vyzdvihla ostatní barvy.

Při malbě docházelo k vrstvení. Při každém zásahu barvy vzniklo něco nového, odlišného, buď něco, co figuře pomohlo, nebo něco, co figuře uškodilo.

Malba byla o tolik náročnější, protože jsem používala otiskování. Někdy pouze části, jindy celé postavy. Zde se stávalo, že vytvořený prostor zanikal. Vznikaly krásné textury, které pohlcovaly prostor. Hledala jsem zde kompromis. Někdy jsem textury nechala více vyniknout pomocí linie, jindy jsem textury pomocí další vrstvy, barvy, utlumila.

Malba je velmi náročná disciplína, ale velice krásná. Člověk nikdy přesně neví, co se mu podaří vytvořit. Protože je zde tolik možností, jak pracovat s malbou, barvami.

1.4 JÁ – AUTOR

Během malování mi hlavou probíhaly různé myšlenky. Například: Proč lidé zakrývají jizvy, jak na duši, tak i na tváři? Proč si připadají ošklivý? Kdo rozhoduje o tom, kdo je krásný a kdo ne?

Přijali jsme jistý vzorec krásy a podřizujeme se mu. Moje malby ukazují vše, co my jako lidé zakrýváme. Nedokonalost, jizvy a jiné nedostatky ukazují prostřednictvím barev, jejich propojení, jejich vrstvy. Vše uvidíte, když se přiblížíte. Zdáčky barvy krásné splynou, mohou ve vás vyvolat pocit dokonalosti, jako když ženy na svůj obličej použijí make-up, všechnu nedokonalost zakryjí a vytvoří jednotnou plochu, ještě použijí korektor a pomoci světlejší a tmavší barvy vytvoří dokonalý obličej, který můžete vidět v

magazínech, v televizi, na internetu a sociálních síti. Každý si řekne, jo to je upravené ve Photoshopu, ale přesto tak chceme vypadat. Nabízím vám iluzi dokonalosti, když se budete dívat z odstupů, ale když přijдете blíž, uvidíte to, co nás dělá lidmi, člověkem, jakým jsme každý z nás, každý výjimečný. To, jací jsme, jak se chováme, cítíme, co máme a nemáme rádi, nás dělá výjimečnými, krásnými. To jsme prostě my.

Vytvořila jsem několik maleb a každá je jiná, výjimečná, jako jsme my. Pomohla mi k tomu barva, muchlaní papíru a jeho překládání, kdy docházelo k přetisku barev. Při přetiskování docházelo k míchání barev, vytváření struktur. Povedlo se mi dosáhnout něčeho nečekaného a neopakovatelného. U sprejování nejde vzít tah zpět, a tak tomu bylo u přetiskování částí figury. Žádný krok jsem nemohla vzít zpět, vždy jsem musela pokračovat dál, jak je tomu i v životě. Tento moment mě posouval dál a já pokračovala. Je to věc, na které jsem chtěla pokračovat a kde mě lákala její nevyzpytatelnost. Nikdy jsem nevěděla, jak a kdy skončím. Je to jako s poznávacím lidí, nikdy nevíte, koho potkáte a jaký ten člověk jaký bude.

U svých maleb jsem, ale vždy hledala pocit sounáležitosti, spokojenosti. Ne vždy se mi to, ale povedlo. Byly chvíle, hlavně na začátku, kdy jsme měla chuť se vším skončit, běhali mi hlavou myšlenky, že to nezvládnou. Tak jsem pokračovala dál.

Stalo se mi při přetiskování, že se mi barva spojila a já papír nemohla oddělit. Roztrhala jsem si ten papír, zuřila jsem. Vybila jsem si vztek, a pak následovala útěcha. Věděla jsem, že budu muset pokračovat, a tak jsem pokračovala. Chtěla jsem pokračovat. Malba figur se stala mojí náplní, mojí součástí. Jsou to kousky mě. Protože já jsem jejich stvořitel.

Další myšlenka, která mi proběhla hlavou.

Stvořila jsem lidi, postavy, osoby, figury a vdechla jsem jim život. Jenže problém je ten, že i když já jsem stvořitel, chtěla bych vědět, jací jsou oni doopravdy. To já jsem jim napsala život, legendu, ale jak je vidí ostatní lidé, jako jsem já? Ukazuju všem můj pohled na ně. Takže vidí v nich to samé, co já, protože znají jejich příběh skrze mě? Někteří možná ano, protože co je psáno, to je dáno. Ale přeci si musí o nich něco myslet. Když je uvidí, musí mít představu, jak na ně působí, co doopravdy cítí oni sami, jako nezávislí pozorovatelé. Jací jsou z pohledu jiného člověka? Mají jiné vlastnosti, emoce, náuru?

Zde se proto nachází moje hlavní myšlenka, člověk. V podstatě jsme všichni stejní. Máme svůj začátek, vznik, a svůj konec. Tak v čem se tolik lišíme? Na počátku jsme jako zrnko

písku, řekli bychom, že jsme všichni stejní, ničím se nelišíme. Ve své podstatě bychom měli být stejní. Časem, ale rosteme, sílíme a proměňujeme se. Přepisujeme náš život, a hlavně sebe sama. Jsou to maličkosti, kterými se lišíme jeden od druhého. A tyto maličkosti zachycuju ve své práci. Nikdo nemůže existovat dvakrát, ani dokonce jednovaječná dvojčata. I ty se liší, ne vzhledem, ale osobností. V mé práci toto můžete vidět v barvách, které zde používám. Odlišují jednu osobu od druhé.

Barvy jsou emocionální. Každý máme rádi jinou barvu, přesto víme, jaký mají význam. Barva mi pomohla vyjádřit emoce, osobnost, charakteristiku dané figury.

2 INSPIRACE

Svoji inspiraci pro tuto diplomovou práci jsem hledala v knihách, obrazech, všude kolem sebe, dokonce i na ulici, někdy i cestou domů vlakem.

2.1 DĚJINY UMĚNÍ

Největší oporu jsem měla v dějinách umění. Předmět dějiny umění se stal mojí součástí, během vzdělávání na střední škole či vysoké škole, a proto se staly zdrojem mojí inspirace.

2.1.1 Expresionismus

Expresionismus se stal jedním ze stylů, kterými jsem se nechala inspirovat. Expresionismus je jedním ze stylů 20. století. Je zde důležitá barva, její výraznost, odvážné kontrasty, linearita. Expresionismus propojuje barvu a s emocemi. Díky barvám a linii obrazy nabývají jiných rozměrů. Barva vás emocionálně zasáhne, emočně vás propojí s obrazem.¹

Proto se expresionismus stal mým zdrojem inspirace. V mých obrazech hraje důležitou roli také barva, barva na vás nějak působí. Pracuji s barvou, ale také i s linií. Snažím se pomocí těchto dvou hlavních aspektů docílit podobného výsledku jako expresionismus. Snažím se na vás přenést emoce, náladu obrazu, abyste se do něj dokázali vcítit, soucítit s ním, pracovat s ním.

2.1.2 Nová figurace

Nová figurace, jak už název vypovídá, je samozřejmé, že se zabývá lidskou figurou. A protože lidská figura a její zpracování zajímá i mě, snažila jsem se najít, různé zpracování lidské figury různými umělci a styly.

Nová figurace byla uměleckým stylem, který znovu oživoval zájem o člověka, lidský osud, lidské pocity a duševní stavy člověka. V obrazech se objevovali citace cizích předloh nebo

¹ RUHRBERG, Karl et al. *Umění 20. století: [malířství, sochařství a objekty, nová média, fotografie]*. V Praze: Slovart, 2011. 2 sv. ISBN 978-80-7391-572-8.

jejich parafráze. Umělci využívali fotografie, přetisku tištěné reprodukce a neobvyklé materiály.²

2.1.3 Francis Bacon

Jeho obrazy obsahují figurální námět. Francis Bacon je známí svými postavami, které jsou deformované, skříváné. Francis Bacon, malíř hrůzy, křiku, strachu, z jeho obrazů můžeme pociťovat osamění, odcizení, existenciální skepse atd.³

Mě zaujalo jeho zpracování lidské figury, portrétu. Zaujalo mě, jak deformuje, rozrušuje figuru, jak pracuje se živočišností, kdy lidi přestávají být lidmi, mění se.

Jeho obrazy mě zaujímají z tematického hlediska, ale i z výtvarného hlediska. Líbí se mi, jak pracuje s barvou, jak zpracovává výtvarně prostor, lidskou figuru a její detaily. Ráda nechávám své oči na jeho dílech Nejprve je prozkoumávám z dálky, jak člověk působí jako celek a následně si všímám detailů. A tyto detaily jsou pro dílo velice důležité. Tohle jsem zachovala i svých obrazů, nejprve si je prohlédnout z dálky, vidět celek a potom si shlédnout detaily, věnovat jim pozornost z blízka. Figura se promění, působí jinak, tyhle malé detaily ji změni. Jak je to možné? Je to jako doopravdy u nás u lidí, můžeme nějak působit, ale doopravdy můžeme být úplně jiní. A tohle kouzlo mají v sobě i moje a Baconovi obrazy. Na nás je už se jenom dívat a hledat ty ohromující místa.

2.1.4 Hyperrealismus

Hyperrealismus se objevuje v 60. letech 20. století. Umělci zde zpracovávali syrovou realitu pomocí precizní malířské techniky pomocí akrylových barev, americké retuše, pracovali i s pomocí fotografické projekce. Díky fotografické projekci mohli umělci zvětšit detail lidského těla se šokující předností a dojít k jeho novému pochopení. Umělci, kteří se

² ZHOŘ, Igor. *Proměny soudobého výtvarného umění*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1992. 165 s. ISBN 80-04-25555-8.

³ MALIVA, Josef. *Doteky s uměním a časem*. Brno: Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně, 1997. 199 s. ISBN 80-214-1088-4.

zabývali hyperrealismem, zachycují obraz reality ostřeji a bohatěji, než je vidí lidské oko. Odhalují tím nedostatečnost lidského zraku a zároveň postihují realitu optického klamu.⁴

Hyperrealismus mě zaujal nejvíce zpracováním lidské figury, lidského portrétu. Zaujalo mě zvětšení a detailnímu přiblížení k člověku. Když bychom se dívali na hyperrealistické dílo, řekněme portrét, líbí se mi, že je dílo mnohem větší, než jsme my, že se zabývá pouze částí figury, která je zvětšená. Díky zvětšení části figury dílo dostává jiný rozměr, je mnohem působivější, je to samozřejmě svojí velikostí, ale i výtvarným zpracováním, ale také i realistickým zachycením všech detailů. Při jejich pozorování se nepřestaneme divit, čeho si běžně nevšimneme, jaké detaily nám uniknou. Hyperrealistická díla jsou velmi působivá emočně, nějak nás zasáhnou, působí na nás.

U jednoho ze svých děl, jsem se zkusila zaměřit pouze na portrét. Podkladem pro portrét mi byla fotografie. Na čtvrtce jsem si rozvrhla velikost a umístění portrétu, během malby jsem se snažila vystihnout, co nejvíce danou osobu, zachytit, co nejvíce detailů portrétu. Po dokončení malby mě zaujalo, jak na mě obraz působil. Bylo to opravdu něco jiného, když jsem použila formát 100 x 150 cm a ne formát A3. Portrét působil jiným dojmem díky své velikosti a výtvarnému zpracování. Pokud jsem chtěla působit stejným dojmem, ohromit diváka, bylo jasnou volbou nechat se inspirovat hyperrealismem.

2.1.5 Graffiti

Graffiti je výrazová forma, zrodila se v 70. letech. Graffiti využívá výtvarného prostředku malby. Důležitým prvkem je barva a forma. Graffiti je součástí scény street art, jak už název napovídá, graffiti či street art jsou výtvarnou formou, kde se tvoří doslovně na ulici, venku. Umělci začali sprejovat na zdi, mosty, v podchodech atd. Dříve bylo graffiti považováno za vandalství. Mezi nejznámější umělce patřili Keith Haring, Michel Basquiat.⁵

Graffiti bylo jasnou volbou jako zdroj inspirace. Nabízí nepřeborné množství barev, tvarů, velikostí, motivů, a navíc je lehce přístupné. Stačí jít ven, najít nějaký most nebo zeď a je skoro 100 %, že se zde nějaké graffiti objeví. Graffiti mě ovlivnilo asi hlavně díky barvám.

⁴ MRÁZ, Bohumír. *Dějiny výtvarné kultury*. 4. 1. vyd. Praha: Idea servis, 2002. 197 s. ISBN 80-85970-32-5.

⁵ RUHRBERG, Karl et al. *Umění 20. století: [malířství, sochařství a objekty, nová média, fotografie]*. V Praze: Slovart, 2011. 2 sv. ISBN 978-80-7391-572-8.

Takové krásné jasné, čisté barvy, hned na první pohled zaujmou. Zaujmou jak barevně, tak i emočně. Když se podíváte na jakékoliv graffiti, aspoň 100 % víte, jestli se vám líbí nebo se vám nelíbí. Tohohle faktoru jsem chtěla dosáhnout. Aby si lidé, aspoň řekli, jestli se jim moje dílo líbí nebo ne. Nepřenáší na vás graffiti jenom líbí, nelíbí, ale i jiné emoce. Graffiti je výtvarná forma, kde se může kdokoliv, jakkoliv vyjádřit. Sám o sobě vybízí k tvorbě, protože zde se může realizovat každý. A je to pravda, práce se spreji je velmi uvolňující, svobodná. Můžete barvu nechat plynout nebo vytvořit pevnou jasnou linku.

Graffiti je všude kolem nás a každý z nás si může zkusit být umělcem, nechat se inspirovat barvami, nápaditostí, prací s prostorem, 3D efekty, formami atd. Kousek z graffiti můžete vidět i v mých obrazech.

2.1.6 Keith Haring

Keith Haring byl jednou z nejvýznamnějších osobností newyorské školy 80. let. Věnoval se graffiti, které mu umožňovalo být všude, přežít nás, trvat věčně. Věnoval se, ale také videu, performanci, koláži a kresbě, soše atd.

Líbilo se mu na graffiti, že mu umožňuje komunikovat s lidmi, může pomáhat lidem, přinášet jim radost. V jeho tvorbě má prvenství linka, jasná, pevná linka a pak dále barva, čistá, celistvá. Keith Haring používal při tvorbě křídly, barvy, fixy, spreje, záleželo na prostředí, kde tvořil.

Tématy jeho prací se stalo narození, smrt, láska, sex, válka. V jeho pracích můžeme vidět lidskou figuru.⁶

Nechala jsem se inspirovat jeho linkou, její čistotou, pevností, jeho barvami. Nepoužíval mnoho barev, ale barvy byly čisté, jasné, veselé. Také se mi líbilo jeho zpracování lidské figury. On kreslil obrysy lidí, já používala obrysy lidí jako podklad pro moji práci a dále s ní pracovala. Tvorba Keitha Haringa byla základem pro moji práci. Byly zde momenty, které bychom mohli společně najít v mých pracích.

⁶ <http://www.haring.com/>, citováno dne [31.03.2017]

2.2 SOUDOBI UMĚLCI

2.2.1 Natalin Evelyn Bencicova

„Natalia Evelyn Bencicova pochází ze Slovenska. Evelyn Bencicova je fotografkou. Zabývá se aranžovanou fotografií. Její fotografie obsahují směs surrealistické krásy a nadpřirozeného neklidu. Pro její fotografie jsou charakteristické tmavé nebo naopak světlé sterilní prostory. V těchto prostorech se objevuje materiál, jako jsou dlaždice, beton atd. Většinou se jedná o prostory opuštěných nemocnicích, katakomb. Evelyn Bencicova fotografuje především lidi-portréty, celou figuru. Najdeme u ní i skupinovou fotografii. Pleť modelů zesvětlila, světlá pleť dodává modelům na odlišnosti. Krása modelů je mimozemská. Mění modely v nadpřirozené bytosti. Modelové bývají nazí nebo částečně zahalený. Na fotografiích vidíme křivící se postoj. Na některých skupinových fotografiích vytváří z lidského těla nebo jen z částí lidského těla, ornamenty.

Fotografie na nás působí svojí znepokojující atmosférou a lákají nás svojí odlišností, absurditou, silou lidského těla. ‘‘⁷

Natalia Evelyn Bencicova se stala opětovně mojí inspirací jako v předešlé práci. Její fotografie lidí, ať už portréty či polofigury se staly stavebním kamenem mé práce. Její fotografie jsem používala jako skici, podklady k mé budoucí práci. Fotografie jsem si vybírala podle lidí, kteří na fotografiích byli. Hledala jsem u nich přirozenost, ukázkou reálného těla, všechny jeho nedostatky, vrásky, pihy, jizvy, záhyby, plné tvary, také jsem si vybírala fotografie podle postavení člověka, hledala jsem, co nejvíce variací postavení těla, hlavy, rukou. Postavení bylo první částí mojí malby, podle fotografie jsem si rozvrhla umístění člověka. Po rozvrhnutí umístění jsem mohla začít malovat. V této fázi jsem se někdy od dané fotografie odklonila více či méně. Fotografie byla pouze inspirací, nechtěla jsem proměnit fotografii v malbu, jedno médium v druhé. Během práce s fotografií jsem transformovala pouze danou osobu.

⁷ VITOUŠOVÁ, Nikola. *Transformace*. Plzeň, 2015. Bakalářská práce (Bc.). Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta pedagogická. Vedoucí práce Stanislav Poláček.

2.2.2 Sainer

Jedním z umělců, kterými jsem se nechala inspirovat.

Sainer se narodil roku 1988, v Polsku a zde také tvoří. Sainer s Bezt tvoří ETAM Cru, společně tvoří ohromující nástěnné malby na budovách, kde nudnou zeď promění v umění. Sainer a Bezt jsou street art umělci, kteří se inspiroují východoevropskou mystikou, folklorními symboly, ale také pracují s humorem, ironií a surrealismem.⁸

Sainer mě inspiroval díky svým dílům, kde najdeme vyobrazenou lidskou figuru. Fascinuje mě jeho práce s lidskou figurou, její stylizace, deformace a barevné ladění, práce s barvou. Jeho díla na mě velmi působí, ráda se na ně dívám, pozoruji je. Překvapuje mě, jak realisticky a zároveň nerealisticky jsou postavy malované. Působí velmi realistickým dojmem, přesto je zde daný faktor nereálnosti. Jeho obrazy jsou velmi ohromující. Líbí se mi, jak pracuje s figurou, prostorem, poměry, barvou, komptabilitou. Velmi se mi líbí, jak pracuje s barvou, jak přechází tón barvy v jiný tón, jak na sebe barva navazuje, taková ladnost, harmonie. Líbí se mi i použité odstíny barev. Myslím si, že Sainer byl jedním z klíčových inspirací pro moji tvorbu.

2.3 DALŠÍ INSPIRACE

Samozřejmě jsem se nechala inspirovat i dalšími umělci, dalšími obrazy, díly. Všude kolem nás je tolik obrazů, hlavně na internetu. Stačí si otevřít nějaký vyhledávač s obrázky a zadat street art a uvidíte, kolik toho najdete. I já jsem se inspirovala díly na internetu. Hledala jsem umělce, kteří pracují stejnou technikou jako já. Zkoumala jsem, jak se spreji pracují, a nejen se spreji jako takovými, ale i s barvami, díky kterým dílo ožije. Zajímaly mě také obrazy se stejnou tematikou (lidská figura), jak se s tímto tématem dá pracovat, jaké barvy používat, jak pracovat s prostorem, kompozicí atd. Snažila jsem se hledat od sebe odlišná díla, jak stylem, tak barevností, reálností, nereálností, různou emocionalitou.

Inspirací se mi stalo také moje okolí. Během cesty vlakem si všimnete různých prací, malůvek na mostech, zdech a jiných místech, možná i vlcích. Je zde opravdu nespočet inspirace, stačilo pouze chodit a pozorovat svět kolem sebe.

⁸ <http://www.sainer.org/>, citováno dne [31.03.2017]

Ráda jsem pozorovala lidi, kteří kolem mě procházeli. Zkoumala jsem jejich rozdílnosti, jak kdo vypadá, jaké má, kdo rysy, co je na tom člověku zajímavého a odlišného od toho druhého. Nepřestávala jsem se dívat. Během jejich prohlížení jsem přemýšlela nad svojí prací, jestli by se mi někdo nehodil, jako model a nepřidal by se k mým figurám.

3 VÝSLEDNÉ OBRAZY

Vytvořila jsem řadu obrazů, která obsahuje přibližně 30 děl. Z této řady jsme vybrali 9 výsledných obrazů. Použila jsem čtvrtky o velikosti 100 x 150 cm. Jako techniku jsem zvolila malbu spreji. Obrazy vznikaly ve sklepě, zde jsem měla k dispozici různě barevné spreje, trysky různé šířky, rukavice a respirátor, bez kterého bych, jsem se neobešla.

Tématem obrazů je transformace. Zabývám se zde člověkem, lidskou figurou, portrétem. Podkladem pro výsledné práce se mi staly fotografie. Díky fotografii jsem si rozvrhla danou osobu na čtvrtku a začala ji měnit pomocí barev. Během malby se figura hodně proměňovala, měnila svou podobu až k výsledné podobě.

3.1 Obraz č. 1

Tak, jak Francis Bacon vysvléká své postavy, tak i já postavy vysvlékám na kost, do hloubky. Vracím se do jejich nitra. Zvolila jsem růžovou barvu, aby bylo zřejmé, že se jedná o kůži, možná i povrch pod kůží, tam, kam jsem se chtěla dostat, ukázat vám, jak člověk vypadá. Jak jsme si všichni podobní, možná i skoro stejní. Že základ člověka je stejný, aspoň co se fyzičnosti týká.

V této části obrazu, už jsem byla celkem schopná používat barvy, pracovat s nimi. Zvolila jsem zde červenou a růžovou barvu doplněnou černou barvou, která se objevuje v pozadí, ale i propracování figury.

Zprvu to byla nevinná postava, tak jak se člověk narodí, bez hříchu, s čistým listem. Následně jsem začala přidávat barvy, tvořit prostor, obalovat kostru, tak aby vznikl člověk. Ale co by to bylo za člověka, kdyby neměl nějaké emoce, vlastnosti atd.? Působí na vás nevině nebo naopak? Černé pozadí by mohlo třeba prozrazovat jeho duši. Černá je barva smutku, smrti, prázdnoty, temnoty, ničení, nic pěkného by znamenat neměla, ale někdy může být černá neutrální barva, základní barva.⁹

Jedná se tedy o nevinného, něžného člověka, který je pouze obklopený temnotou anebo je to člověk plný zlých věcí a když jsem ho svlékla z kůže, tak se ta nečistota dostává na povrch? Je jen na vás, ke které variantě se přikloníte, ale může to být také úplně jinak.

⁹ BROŽKOVÁ, Ivana. *Dobrodružství barvy*. 1. vyd. Praha: SPN, 1983. 284 s. Pomocné knihy pro žáky.

Transformace je totiž, mé stěžejní téma. A transformace probíhala během malby. Vy uvidíte pouze výsledky výtvarného procesu. Stěžejní je, že se figura celou dobu měnila, vyvíjela. Důležité je se přiblížit k obrazu a prohlédnout si ho i zblízka, to vám hodně pomůže nalézt odpovědi na vaše otázky. Všechny ty detaily poukazují na to, jak jsme jako lidé odlišní, poukazují na naše kouzlo osobnosti. Proto se nebojte a pojd'te se podívat blíž a nechte vaše myšlenky vyplavat na povrch.

3.2 Obraz č. 2

Obraz č. 2 patří mezi první obrazy řady. Snažila jsem se zde uniknout linii, se kterou jsem spjatá. Linie byla začátkem pro moji postavu, ale dál jsem mohla pokračovat jen s malbou, ale přesto jsem potřebovala postavu nějak vytvořit, svázat ji do určitých tvarů. Linie je pro mě takovým vodítkem, jasně definuje tvar, který chci, aby zobrazovala. Ale teď jsem měla malovat, pracovat s barvami.

Pomohla jsem si. Pracovala jsem, jak s postavou, tak i s celým formátem a papírem jako takovým. Začala jsem pracovat s linií, tak i s barevnými plochami, hrála jsem si s nimi pomocí uchopení kousku čtvrtky, překlopením čtvrtky, pohlazením čtvrtky a výsledným otiskem barev. Barvy se společně promíchali, vytvořily nové struktury, nové spojení. Něco neuvěřitelného, krásného. Díky otiskování jsem se mohla odstranit linku, musela jsem si ovšem dát pozor na to, abych nepřešla do úplné abstrakce, kde postava zanikne. Proto jsem samozřejmě zasahovala i do otiskování a přidávala barvu, kde bylo potřeba. Byla to práce několika úrovní. Hlavní byl vznik postavy, nechat ji vyrůst z linie, ze stínu vytvořit prostor, tvary, křivky, které ke člověku neodmyslitelně patří.

Tato postava čeká na svoje dotvoření vašima očima. Každý si o ni můžeme myslet něco jiného a vidět ji jinak, tak jak to v životě chodí. Ona je tu však pro vás. Čeká na svůj příběh.

3.3 Obraz č. 3

Zde jsem se nechala inspirovat hlavně hyperrealismem. Snažila jsem se zachytit portrét dané osoby a zároveň poukázat na stejné prvky nás všech. Nejprve tedy rozkreslení portrétu, kresba hlavy, krku, ramen. Dále zachycení sklonu hlavy, nadsazení prostoru, práce se zkratkami, vytvoření pevného základu jako je lebka, kosti. Následné jejich

obalování svaly, měkkou částí. Rozvržení očí, nosu, úst, tváří, uší, brady, krku, tepen, všeho, co máme společné. Jen malé detaily nás odlišují. Použila jsem zde modrou barvu, béžovou, černou a trochu oranžové barvy. Používala jsem zde také otiskování, chtěla jsem docílit symetričnosti, aspoň částečné, protože ani my nejsme zcela symetričtí.

Bylo zajímavé pracovat na tak velkém formátu. Zvětšovat někoho několikrát více, než reálně je. Snažila jsem se zachytit všechny detaily, přitom nechat portrét lehce nedodělaný. Pouze naznačit, nechat něco i pro vás a zkusit si obličej dotvořit.

Jedná se o muže či ženu? I tahle otázka doprovází moji práci. Jaký je rozdíl mezi mužem a ženou? Je samozřejmé, že se najdou odpovědi a je jasné, v čem jsou jejich základní odlišnosti. Ale jsou muž a žena tolik rozdílní v portrétu? Jak poznáme, že se jedná o ženu či muže? Tento obraz může být odpovědí.

Většinou přikládáme ženskému portrétu něžnost, drobnost a mužskému portrétu zase tvrdší rysy. Ale i věk tu zde může být dalším faktorem. Časem se na naše rysy mění.

Na obraze byste měli vidět postarší osobu. Modrá barva může naznačovat, že se jedná o muže, ale v některých momentech se může jednat o ženu, např. rty, barevné, jako když si je žena namaluje rtěnkou, a co tváře? Zde se také objevuje oranžová barva. Práce s barvou je velice zajímavá. Různé barvy máme propojené s různými věcmi a platí to i pro gender.

Nechám vás přemýšlet nad tímto obrazem a hledat odpovědi, možná i další otázky. Je to další krok i součást tématu Transformace.

3.4 Obraz č. 4

Žlutá, modrá, fialová, černá. Tento obraz působí velice melancholicky. Zachycuje naše myšlenky. Postava jako by se vynořila ze stínu, mlhy, možná plných myšlenek. Je možné, že zde došlo ke vzniku, zrodu figury před malým okamžikem, z něčeho neurčitého se během chvíle stalo něco určitějšího. Kde poznáme, o co nebo spíše, o koho se jedná.

Modrý oblak nad hlavou. Tento obraz vznikl pomocí rozvržení postav do formátu, ale jak je vidět, postupem času se místo postavy se přesunulo jinam, postava změnila své rozvržení a stala se někým jiným, novým. Používala jsem zde nové spreje. Proto jsem si s nimi hrála, zkoušela jsem, jak je možné s nimi pracovat, co všemi dovolí a co ne. Zkoušela jsem tady také různé trysky. Lze si toho povšimnout u různých šířek linií.

Pracovala jsem zde také s otiskem, nechala jsem barvy do sebe propojit. Zároveň jsem linkou držela tvar. Barvy vytvářejí prostor. Vše je tu pouze načrtnuté, nastíněné, nic není definitivního. Žádné oči, nos, ústa, pouze náznaky. Přesto nás naše mysl nechá poskládat celý celek a my víme, že se jedná o člověka a víme, co, které části znamenají.

Tento obraz může působit jako ticho před bouří. Působí velmi klidně, harmonicky. Ale co se stane, když postava otevře oči? Vzbudí se a bude agresivní? Bude chtít nás všechny sníst? Je možné, že čekáme, co se z ní vyklube. Indicií nám mohou být tahy v obraze, které působí velice dynamicky, stačí pozorovat detaily, které nás nenechají být klidnými. Tato postava může na nás působit odlišně, než předešlé postavy, ale může působit i stejně. Záleží na nás, jaké máme zkušenosti, které můžeme přenést na danou postavu.

Pro mě postava působí klidně, jako by spala. Ale nevyklučuji, že se v ní skrývá temno, jako v malých holčičkách, které můžeme sledovat v hororech. Zde nám vyobrazují zlo, že se může skrývat i v těch nejnevinějších a nejroztomilejších postavách. Takže pozor.

3.5 Obraz č. 5

Tady můžeme vidět člověka bez příkras, v jeho plnohodnotné syrovosti, obnaženého na kost, obaleného svaly a plného myšlenek a nezodpovězených otázek.

Člověk je sice tvořený linií, tvary, křivky, ale zároveň je plný organických tvarů, ploch, které se vzájemně prolínají a vytváří hmotu. Linku můžeme chápat jako něco, co figuru svazuje, ať už v tom dobrém, jako je její tvar, nebo v tom zlém, jako že ji obklopuje, nedává jí prostor, přejímá dominantní roli. Můžeme ji brát, jako, že nás svazuje, utiskuje. Objevují se zde modrá, fialová, červená a růžová barva. Mohou to být i barvy následující po otisku linie do pokožky. Modřiny. Úkaz, který se objeví po diskomfortu našeho těla. Můžou to být barvy bolesti, způsobené i naším okolím, nejen ty fyzické, ale i psychické. Ne vždy bolest musí být viditelná.

Pohled upřený na nás, možná trochu pootevřená ústa volající po pomoci. Stísněný postoj. Středová kompozice, sklížená ramena, to vše ukazuje zastavení momentu. Jako bychom na postavu volali: Není ti něco? Dokážeme prožívat mnoho věcí, a i moje postavy toto prožívají. Vnáším do nich nás, lidské emoce. Schránka může být stejná, může být podobná jako všeobecně emoce, ale každý z nás prožíváme jinak, takže se přece jen v něčem lišíme, tak jako něco máme společného.

Dynamika barev i tvarů, nedokonalosti, syrovost, to vše zde můžeme vidět. Modrá barva v kontrastu s červenou barvou, plocha v kontrastu s linií. Začínala jsem zde s pozadím, kdy jsem čtvrtku zmuchlala, posprejovala ji růžovou barvou a vzniklo pozadí. Používala jsem zde trysky s širokou stopou. Dále pokračovala s malbou. Vznikla mi postava plná barev, pro někoho možná barevná skvrna. Začátek zrodu člověka. Nevinou hmotu jsem obtočila linií a udělala pevný uzel. V transformaci jsem dále nepokračovala. Nedotvářela jsem charakteristické rysy pro nás. Nechala jsem vyznít syrovost, takový základ nás všech.

3.6 Obraz č. 6

Obraz plný barev, přesto je z něho možné cítit smutek, sklíčenost, beznaděj. Obraz obsahuje žlutou, oranžovou, zelenou a fialovou barvu. Žlutá barva je přeci barva radosti a oranžová barva přeci také. Zelená barva by měla působit zklidňujícím dojmem, myslím si, že zde v obraze může také působit veselým dojmem. A co tedy fialová barva? Fialová barva je barva tajemnosti, nevědomosti, mystiky, také barva symbolizující smrt.¹⁰

Je zajímavé, jak jedna barva změní atmosféru obrazu. Každý, ale barvy vnímáme jinak, takže do barev vneseme i kousek sebe. Fialová barva se mi líbila, protože přinesla svoji krásnou výraznost, živost. Je pravda, že k ostatním barvám je kontrastní. Bylo velice těžké ji zakomponovat do obrazu, použít ji tak, aby nepůsobila jako vetřelec. Na druhou stranu bylo jejím úkolem podpořit daného člověka a pomoci mu vystoupit do popředí, což se fialové barvě povedlo.

Jak různorodé barvy jsou na obraze, tak různorodé emoce jsou i v nás. Figura se snaží zpracovávat své emoce, ačkoliv jsou různorodé, opozitní, hledá svůj střed, svůj klid. Řekla bych, že figuru zrovna pozorujeme během její transformace, kdy se rozhoduje, k jakým emocím se přiklonit, moment, kdy se rozhoduje, jakým bude člověkem.

Vyplývají zde otázky: Co je smyslem života? Je pro mě lepší, být hodným člověkem, anebo zlým? Jak se mi v životě povede lépe? Jsou to otázky, které většině z nás během života proběhnou hlavou. Každý nalézáme jiné odpovědi na tyto otázky. Řekla bych, že moje postava je fází hledání odpovědí. Tak jako můžeme být i my.

¹⁰ BROŽKOVÁ, Ivana. *Dobrodružství barvy*. 1. vyd. Praha: SPN, 1983. 284 s. Pomocné knihy pro žáky.

Transformace. Může to být nekonečný proces. Je jen na nás, co si vybereme.

Člověk by řekl, že jsou to velice odlišné barvy a že spolu nemůžou tvořit celek, ale opak je pravdou, stačí se podívat blíž a uvidíme, jak se doplňují, fungují spolu, jak tvoří krásný celek. Někdy nás může překvapit, jak do sebe zapadnou věci, i když bychom tomu nikdy nevěřili a nenapadlo by nás, že se to někdy může stát.

3.7 Obraz č. 7

Jak je možné, že barvy samy o sobě můžou vytvořit prostor, či v nás evokovat představy. Jak v nich něco můžeme vidět? Tento obraz se víceméně sestává z barev. Zblízka si můžeme prohlédnout jejich přechody, místa setkání i přetisku. Nádherné působivé detaily. Jako pokožka pod pohledem lupy, mikroskopu, najdeme zde daleko více barev, než si připustíme. Ukazuje nám, i co máme schované pod ní, jak už jen pomocí světla a stínu, tak i třeba barevností našich žil. Na pokožce se nám mohou objevovat pihy, znaménka, pigmentové skvrny, aj. Barvami se přibližují pokožce i s těmito krásnými součástmi.

Pracovala jsem zde hodně s otiskováním, jak je možné vidět. Syrovost pro mě byl základ. Cítíme ji v barvách, v jejich nedokonalostech, v bílých místech v pozadí. Barva obalující kosti, vytvářející postavu, člověka. Linka je zde nejistá, na různých místech různě široká a různě pevná. Odlepuje postavu od pozadí, vytváří prostor, určité části lidského těla.

Používala jsem zde odlišné barvy. Snažila jsem se kombinovat, co nejvíce barev mezi sebou, zkusit si pracovat s co největším barevným rozpětím. Chtěla jsem se naučit s barvami a jejich seskupením. Nechtěla jsem získat jistotu jen v jedné barevné kombinaci, snažila jsem se pracovat s různými barevnými kombinacemi u postav.

Tato barevná kombinace vznikala lehce náhodou. Věděla jsem, jaké barvy chci určitě použít, ale během procesu malby, jsem se nechala inspirovat i jinými barvami, které jsem zde použila. Pozadí obrazu je barevně lehce odlišné, převládá zde žlutá barva, ale najdeme v pozadí i oranžovou barvu a trochu růžové, modré a černé barvy, a to díky otiskování barevných ploch. Postava obsahuje spíše oranžovou a modrou barvu doplněnou růžovou a žlutou barvou, ohraničené černou linkou. Vzniká tady barevný kontrast, který povznáší postavu do popředí.

Věnovala jsem tady hlavně člověku, jeho zrodu pomocí barev. Barvy, různé trysky různých šířek, otiskování, propojení barev, vytvoření základu postavy, rozčlenění postavy,

obalení kostry, svalů kůží. Pracovala jsem tu na schránce člověka. Někdo by mohl říct, že se jedná o prázdnou schránku. To si, ale nemyslím. Za fasádou postavy přeci něco musí být. Nebude to prázdná schránka. Jak už barvy napovídají, nemůže jít ani o prázdnou schránku, to by barvy nedovolili. Samy o sobě umí barvy vyprávět. A zde nechávám barvy vyprávět za mě a mou postavu.

3.8 Obraz č. 8

V minulé práci, bakalářské práci, jsem se zabývala figurou, navíc mě zajímali i jejich stíny. Teď ze stínů vytahuji lidi, barvou je modeluji. Bylo velice náročné přejít z černobílé malby do malby plné barev. Tento obraz je s jedním z prvních obrazů této série. Používám tu hodně černou linku, která odděluje figuru od pozadí. Je to postava, která dýchá, je hrdá na to, že se z linie a barvy, je to, co je, z bílé čtvrtky, kde nic nebylo, se objevila ona.

Bylo velmi náročné pracovat s barvami. Vybrala jsem si modrou, žlutou, červenou a černou barvu. Červené barvy je vidět nepatrné množství, je to z důvodu, že celá postava je vytvořena několika vrstvami. Jednu barvu jsem doplnila druhou barvou. V pozadí můžeme vidět, že čtvrtka byla zprvu zmuchlaná a posprejovaná červenou barvou. Stále jsem postupovala s malbou. Rozvrhla jsem si umístění figury a její proporce, a pokračovala s barvou. Je možné, že při pozorném pozorování si můžeme všimnout částečných otisků. Otiskování bylo z jednou výtvarných variant, které jsem zde použila.

Celá figura působí energeticky, pyšně. Myšlenka, která jí asi probíhá hlavou: Podívejte se na mě, kdo jsem a jak vypadám. Energeticky působí na nás figura díky použitým barvám, expresivními liniemi, působí jako by byla v pohybu a zároveň statně stála před vámi. Barevnou plochu orámovala černá linka a získala tím prostor, obrys, tak abychom poznali, že se jedná o sobu,

Nechala jsem se hodně inspirovat moji předešlou prací a vlastně všemi pracemi, když jsem malovala nebo kreslila lidi. Začátek je vždy stejný. Postupem času a přidání linií vzniká obrys, obrys člověka, který je pro nás typický. Každý z nás rozpozná lidský stín, víme, jak má vypadat, co zde všechno patří (hlava, krk, tělo, ruce, nohy). Stín se stal výchozím bodem a základním rozpoznávacím prvkem člověka. Stín je, ale pouze jednobarevný, takže jsem se posunula o další úroveň dál. Barvy doplnily lidské stíny, náš společný základ a získaly něco nového, obohacujícího, to, co nás dělá odlišné od ostatních stejného druhu.

3.9 Obraz č. 9

Tento portrét je odlišný, neinspirovala jsem se zde hyperrealismem. Inspirovala jsem se tady barvami, které mi zrovna přišly. Základem pro mé postavy, abych připomněla, byly fotografie. Podle fotografie jsem si rozvrhla postavu, v tomto případě portrét a následně pokračovala v malbě. Ne vždy výsledná postava, portrét, odpovídal osobě na fotografii, ale to nevadilo, nebyl to můj záměr. Sama jsem věděla, jak mají moje postavy vypadat, věděla jsem, kdy je obraz hotov.

Zde jsem začínala béžovou barvou. Daný portrét vypadal původně jinak. Postupem přidáváním barev, otiskováním se portrét proměnil. Barvy hrály prim. Dále jsem přidávala růžovou, modrou barvu, doplněnou černou barvou. Postupně jsem budovala portrét, hlavu, obličej, krk.

Nové barvy měly jiné trysky, které umožňovaly větší stopu linie. Malba byla mnohem uvolněnější, expresivnější, energičtější. Barvy krásně zářily, byly výrazné, čisté a energické. Obličej se s nimi maloval sám. Barvy do sebe krásně zapadaly, navazovaly na sebe, vytvářely prostor. Stačilo opravdu pár tahů.

Figuře nevidíme do očí. Pohled má upřený mimo nás. Nedívá se nám do obličeje. Skrývá něco? Co se schovává za svýma očima? Oči jsou prý, jako studna, jenže my do nich nevidíme.

Odvrací tvář, aby schoval to, co skrývá v jeho očích nebo odvrací tvář, protože není dokonalá? Dnes sami používáme make-up, schováváme nedostatky pleti pod ním, a tak tvoříme ze sebe dokonalé obrazy, tak jak je nám předkládáno v médiích a okolí. V dokonalosti je přeci naše krása. A bez krásy bychom nedokázali žít. Ale proč neumíme najít krásu v opravdovosti? Hned bychom byli spokojenější.

Tento obličej nám ukazuje svoje nedokonalosti. Já jsem autor a vzdávám se make-upu, retuše. Ukazuju nám, co se doopravdy pod ním skrývá, co patří k naší fyzičnosti, jako je nedokonalost, struktura pokožky, vrásky, jizvy atd. Stačí se podívat zblízka. Všimnout si detailů, barevných skvrn, možná se i dotknout, nechat prsty poznávat strukturu, vrstvy malby, kapičky barvy.

Obrazy jsou většinou jen na dívání, některé, ale vyzývají k dotyku. U svých obrazů se jich, ale mohu dotknout, pohládit je a pocítit strukturu, která na tom místě vznikla. Možná není špatný nápad zavřít oči a vnímat krásu i jinými smysly.

4 DIDAKTICKÁ ANALÝZA

Mým úkolem bylo také vytvořit návrh výukové jednotky. Vycházela jsem z tématu mé diplomové práce, člověk, jeho přeměna, transformace. Mým stěžejním tématem pro návrh výukové jednotky byl člověk.

Tento návrh výukové jednotky jsem měla možnost ověřit v praxi, na Základní umělecké škole. Zde jsem se dozvěděla, jak můj návrh výukové jednotky funguje anebo nefunguje, ověřila jsem si i jeho náročnost na žáky, učitele, prostředí. Díky realizaci této výukové jednotky jsem zjistila, jak lze vylepšit moji výukovou jednotku, aby dosáhla, co nejlepšího účinku.

4.1 PROPOJENÍ NÁMĚTU

Ve své diplomové práci se věnuji figuře a její transformaci. Proto tématem pro výukovou jednotku se stal člověk. Já i žáci se pokoušíme o jeho zachycení, kdy během tvorby vzniká několik variant charakteru daného člověka. Během tvorby je možno sledovat jeho transformaci. Je to velice zajímavé, protože základ (rozpoznatelné rysy člověka) by měl být stejný, ale během malby se člověk mění a získává nové asociace.

Vizuálně ztvárňuji člověka pomocí malby sprejů. Chtěla jsem se pokusit i o zachování techniky, ale bohužel jsem byla nucena od této myšlenky odstoupit z důvodu nedýchatelnosti ve třídě. Proto jsem se rozhodla pro jiný prostředek malby. Techniku malby jsem, ale zachovala. Chtěla jsem, aby žáci okusili volnost a svobodu malby.

4.2 NÁMĚT HODINY

Námětem pro výtvarný úkol je člověk. Výuková jednotka je navržena na 3 x 45 minut, celkem 135 minut. Cílem tohoto úkolu je žáky seznámit s lidskou figurou. Zjistit, co je pro lidskou figuru charakteristické a jak ji, co nejjednodušeji vizuálně ztvárnit.

4.3 ZAMĚŘENÍ

Výtvarný úkol jsem zprvu věkově neohraničovala. Díky možnosti odučení výukové jednotky v praxi a seznámení se žáky různých věkových skupin, jsem výukovou jednotku začala přizpůsobovat jednotlivým věkovým skupinám.

Prakticky jsem si během mé pedagogické praxe ověřila výukovou jednotku s 1. skupinou v ZUŠ, jednalo se o žáky 1. a 2. tříd ZŠ.

4.4 VÝUKOVÁ JEDNOTKA

ČLOVĚK

- ZUŠ

- cca 10 žáků

- 3 x 45 minut (bez přestávky)

RVP: rozvíjení smyslové citlivosti – plocha, barevné kvality, uplatňování subjektivity – prostředky pro vyjádření představivosti, zkušenosti, volná malba, ověřování komunikačních účinků – reflexe	CÍL: abstraktní zachycení figury, stylizace Pojmový slovník: figura, plocha, stylizace, abstrakce, kompozice, kontrast, rytmus Konkrétní výstup: 1 dílo – kombinovaná technika: malba, kresba
Čtyři dimenze expresivního zážitku: Tematická část: figura Konstruktivní část: malba části figury Empatická část: tvorba ve skupině, shody, rozdíly Prožitková část: moje pocity při tvorbě	Úroveň expresivního zážitku, která je rozvíjena: Konstruktivní úroveň zážitku
Organizace výuky: Příprava třídy	Pomůcky: 8 x čtvrtka A1, anilínové barvy, noviny, štětce, kelímek, tužka, lepenka,

<p>Úvod (1 min.) Zadání úkolu (3 min.) Příprava (10 min.) Malba (40 min.) Úklid (5 min.) Kresba (45 min.) Úklid (5 min.) Reflexe (20 min.) Shrnutí (1 min.) Úklid třídy (5 min.)</p>	<p>mastné pastely, tužky</p> <p>Bezpečnost práce: pracovní oblečení, igelit, noviny, ubrousky, papíry pod ruce z důvodu neušpinění se, nerozmazání tužky</p>
<p>Zdůvodnění vzhledem k cílům a použitým metodám: Žáci se seznámí s lidskou figurou, jejími částmi, konstrukcí. Budou pracovat s obrysem lidské figury, kterou individuálně abstraktně a barevně vyplní. Budou pracovat s barevnou kompozicí, rytmem, kontrastem atd. Žáci se seznámí s pojmem abstrakce, kdy nápomocí jejich práce tento pojem upřesníme.</p>	<p>Použité metody a konkrétní postupy: metoda slovní, metoda diskusní, samostatná práce žáků, metoda praktická, demonstrativní</p> <p>Příprava třídy - přesunutí lavic a židlí ke zdi, vytvoření místa uprostřed třídy</p> <p>1. min Úvod – představení tématu hodiny <i>(Dneska se budeme věnovat figuře, lidské postavě.)</i></p> <p>3 min. Zadání úkolu <i>(Takže náš úkol se skládá ze dvou částí, v první části úkolu obkreslíme tři z vás. Po obkreslení postav tří žáků, figury barevně pojmem, po malbě bude následovat kresba.</i> <i>Nebojte se, všechno se včas dozvíte a vše připomenu.)</i></p> <p>10 min. Příprava - žáci pokryjí podlahu novinami - uklidí si tašky a oblečení ze země na</p>

	<p>lavice, popř. do šatny</p> <ul style="list-style-type: none"> - učitel přinese čtvrtky, lepenku, mastné pastely - položení čvrtek na noviny - slepení čvrtek - výběr tří žáků, kteří se položí na čvrtku - tři žáci se položí na čvrtku, ostatní žáci komponují jejich těla - obkreslení figur žáků <p>40 min. Ukázka + malba</p> <ul style="list-style-type: none"> - ukázka obrazů, abstraktní malby - následuje malba, výběr barev, individuální práce - žáci podle sebe vyplní abstraktně barvami část těla obrazu <p><i>(Teď začnete malovat, vyplníte barevně plochu, část figury. Než začnete malovat část figury, ráda bych vám ukázala pár ukázek. Jak vidíte na ukázkách, ráda bych, abyste si zkusili abstraktní malbu, takže pokud máte část obličeje, u abstraktní malby nemalujeme detailně oko, nos či pus, zkuste se těmto konkrétním věcem vyvarovat. Stačí je pouze naznačit, asi takhle – ukázka – Nebojte se barevně se odvázat a barvou vyplnit plochu. Můžete začít. Kdyby měl někdo nějaký dotaz, ráda ho zodpovím.)</i></p> <p>5 min. Úklid</p> <ul style="list-style-type: none"> - umytí štětců, vylití kelímků se špinavou vodou, odnesení anilínových barev <p>45 min. Kresba</p> <ul style="list-style-type: none"> - učitel donese tužky, ořezávátka - zadání tématu (struktury) + ukázka děl
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - samostatná práce žáků 5 min. Úklid -uklizení novin, uklizení pomůcek 20 min. Reflexe – prohlédnutí díla -zodpovědění reflektivních otázek 1 min. Shrnutí, poděkování 5 min. Úklid - uklizení třídy - obutí a oblečení žáků
<p>Otázky k reflexi:</p> <p>Která postava se vám líbí a proč?</p> <p>Která část díla se vám nejvíce líbí a proč?</p> <p>Co byste udělali jinak a proč?</p>	<p>Formy hodnocení: slovní hodnocení, zpětná vazba</p> <p>Kritéria hodnocení: aktivní zapojení při společné práci a reflexi – zodpovědění reflektivních otázek, aktivní účast při malbě, kresbě</p>

4.5 REFLEXE

Na svoji první hodinu jsem přišla nervózní, nevěděla jsem, co mě čeká a jak se žáky daný úkol zvládneme. První hodina byla trochu hektická.

Na hodinu mi přišlo deset žáků první třídy.

Třída už byla připravená, lavice i židle byly přesunuty ke stěnám, veprostřed třídy byl dostatek místa pro naši práci. Žáci začali pomalu přicházet. Pomalu jsem si do třídy začala nosit pomůcky, které jsme potřebovali.

Když jsme byli ve třídě všichni, představila jsem se žákům a seznámila jsem žáky s náplní výuky. Následně jsme začali pokládat noviny na podlahu. Přinesla jsem čtvrtky A1. Žáci mi je pomohli rozprostřít po podlaze na noviny. Pospojovali jsme čtvrtky a slepily jsme je dohromady pomocí papírové lepenky, poté jsme čtvrtku obrátili, abychom mohli na ni tvořit.

Ted' přišel čas na vizuální ukázkou, ukázkou mé diplomové práce – obrazů, další inspirace pro žáky. Žákům jsem znovu zopakovala zadání jejich práce. Následně jsme vybrali tři nejmenší žáky, kteří si lehli na čtvrtku. Ostatní žáci měli za úkol naaranžovat si žáky a následně obkreslit jejich postavu, důležité zde bylo, abychom poznali, že se jedná o člověka, a ne o něco jiného, nepojmenovatelného, abychom nepřešli do abstraktních tvarů. S obkreslením postav si žáci vedli moc dobře, hledali jsme prvky, které prokazují, že se jedná o člověka.

Následovala hra s barvou, díky které jsme vyplnily obrys člověka. Žáci měli k dispozici anilínové barvy, štětce, kelímky s vodou a zkušební papír. Ukazovali jsme si, jak pracovat s anilínovými barvami, jak barvy do sebe zapouštět. Žáci se dali do práce. Automaticky se uspořádali do skupin podle toho, kdo koho obkresloval. Takže vznikly celkem tři skupiny. Ve skupinách se domlouvali, jaké barvy chtějí použít a jakou částí těla začnou. Žáci postupovali podobným tempem. Ti, kteří už měli hotovo, mohli pomoci žáků, kteří měli ještě, co dělat.

Pomalu všichni začali dokončovat svojí práci. Začali jsme uklízet, umývat štětce, vylévat vodu z kelímků atd. Následně jsme diskutovali nad výslednou prací žáků, jak se jim pracovalo, která postava nebo její část, se žákům nejvíce líbí a proč, jestli to pro žáky bylo těžké nebo naopak a proč.

Po diskuzi jsme pokračovali v práci. Čekalo nás pozadí, které jsme měli kresebně vyplnit. Žáci si vzali tužky a snažili se pomoci struktur vyplnit pozadí.

Tato část úkolu byla pro žáky celkem náročná, i přes vizuální ukázkou, nedokázali s tužkou pracovat na abstraktní úrovni. Bylo to pro ně velice náročné. Někteří začali čmárat a jiní začali kreslit dekorativně. Bylo těžké je v této fázi nějak motivovat, nějak jim poradit. Nakonec jsme společně dílo úspěšně dokončili. Čekala nás už jen společná reflexe. Během reflexe se potvrdilo, že žáky obkreslování postav a vyplňování obrysu postavy barvami bavilo, ale kresba pozadí pro ně byla příliš náročná. Vzala jsem si jejich názory k srdci a přemýšlela nad nimi. Díky praxi a odpovědím žákům jsem věděla, co mám zlepšit a jak výuku vylepšit.

Tento výtvarný úkol jsem si vyzkoušela ještě s jednou skupinou žáků. Jednalo se o stejně staré žáky. Výuka probíhala stejně, jen jsem trochu poupravila zadání. Žáci měli naaranžovat ležící žáky do nějaké aktivity, například jak běží nebo tancují. Nakonec jsme měli hokejistu, plavce a dvě krasobruslařky. Díky jasné představě se žákům pracovalo

lépe. Po obkreslení siluet následovalo také vybarvení postav. I zde se žáci samostatně, automaticky rozdělili do skupin. Po malbě následovala kresba. Zde bylo vidět, že si žáci vedou lépe, protože mají představu konkrétních věcí, které by měli patřit do pozadí s danou postavou. Bylo dobře, že jsem netrvala na abstraktním pozadí. Práce žákům šla velice dobře, bylo velice příjemné je pozorovat, sledovat, jak tvoří, jak mluví, jak spolupracují.

Povedla se nám dobrá práce. Byla jsem ráda, že jsem úkol lehce pozměnila pro lepší práci žáků, bylo příjemné se jimi nechat inspirovat, kde a jak se zlepšit. Tato výuka dala něco žákům, ale i mě a za to jsem vděčná.

Během pedagogické praxe jsem se žáky pracovala i na jiných úkolech. Všechny výtvarné úkoly se, ale týkaly figury, člověka a jeho proměně. Vyzkoušeli jsme se žáky koláž na téma člověk, dále kresbu tužkou a malbu foukacími fixami na téma autoportrét. Všechny práce byly zdařené a nechávali mě se jimi inspirovat pro moji další tvorbu.

5 ZÁVĚR

Hlavním motivem Transformace je člověk, lidská figura. Má práce obsahuje hlavně portréty a polofigury. Doprovází je totiž několik otázek: Jsme všichni stejní? Jak se lišíme? Co nás dělá odlišnými? Jaké jsou rozdíly mezi mužem a ženou? Co máme společného? Pomocí svých obrazů se snažím se na své otázky najít odpovědi. A jestli jsem je našla?

Po pravdě, nějaké odpovědi jsem našla. Ale každý z nás může mít jiné odpovědi na tyto otázky, a proto odpověďmi na tyto otázky mi jsou moje obrazy. Každý je jiný, ale něco mají společného a něco zase odlišného, tak jak to chodí.

Já jsem měla tento krásný úkol je vytvořit, dát jim život skrze barvu.

Nezapomeňte se dívat kolem sebe. Občas není dobré věřit očím, ale pokusit se dívat srdcem. Ne vždy to, co vidíme, je pravda.

Jsem vděčná za možnost pracovat na této diplomové práci, jak už v tvorbě, konzultaci, vyzkoušení úkolů se žáky na pedagogické praxi, tak i hledání inspirace, dozvědění se něčeho nového a obohacujícího.

6 RESUMÉ

The main motive of Transformation is a human, a human figure. My work contains mainly portraits and half figures. It is accompanied by a couple of questions: Are we all the same? How are we different? What makes us different? What are the differences between a man and a woman? What we have in common? I'm trying to find answers to questions through my paintings. And did I find them?

In fact, I found some answers. But each of us may have different answers to these questions, and the answers to these questions because to me they are my images. Everyone is different, but we have something in common and something different again, as it goes.

I had this beautiful challenge is to create them and give them life through color.

Don't forget to look around. Sometimes we should not believe our eyes, we should use our heart. Always what we see is not the truth.

I am grateful for the opportunity to work on this thesis, as already in the making, consultation, evaluation tasks with the pupils at the pedagogical practice, and also in search of inspiration, learn about something new and enriching.

7 ZDROJE:

HŮLA, Zdenek. *Výtvarné vyjadřování plošné. Malba: svět jako obraz, obraz jako podobenství světa*. Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, 2010. 34 s. ISBN 978-80-7290-435-8.

HRDINA, Miroslav. *Výuka malby ve výtvarné výchově: Určeno pro posl. fak. pedagog.* 1. vyd. Praha: SPN, 1986. 154 s.

MALIVA, Josef. *Doteky s uměním a časem*. Brno: Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně, 1997. 199^s. ISBN 80-214-1088-4.

MRÁZ, Bohumír. *Dějiny výtvarné kultury. 4.* 1. vyd. Praha: Idea servis, 2002. 197 s. ISBN 80-85970-32-5.

BROŽKOVÁ, Ivana. *Dobrodružství barvy*. 1. vyd. Praha: SPN, 1983. 284 s. Pomocné knihy pro žáky.

ZHOŘ, Igor. *Proměny soudobého výtvarného umění*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1992. 165 s. ISBN 80-04-25555-8.

GAWLIK, Ladislav. *Dějiny výtvarného umění. II. díl, Od moderny do současnosti*. V Plzni: Západočeská univerzita, Ústav celoživotního vzdělávání, 2010. 213 s., 23 s. barev. obr. příl. Univerzita třetího věku. ISBN 978-80-7043-909-8.

DEBICKI, Jacek et al. *Dějiny umění: malířství, sochařství, architektura*. Vyd. 1. Praha: Argo, 1998. 319 s. ISBN 80-7203-076-0.

PIJOÁN, José. *Dějiny umění. 9.* Vyd. 4., v Knižním klubu 1. Praha: Balios, 2000. 334 s. ISBN 80-242-0217-4.

PIJOÁN, José. *Dějiny umění. 10.* Vyd. 4., v Knižním klubu 1. Praha: Balios, 2000. 300 s. ISBN 80-242-0218-2.

RUHRBERG, Karl et al. *Umění 20. století: [malířství, sochařství a objekty, nová média, fotografie]*. V Praze: Slovart, 2011. 2 sv. ISBN 978-80-7391-572-8.

WIEDEMAN, Julius. *Illustration Now! volume 2*. vyd. Köln: TASCHEN, 2009. ISBN 978-3-8365-2138-3

JIRKŮ, Boris. a POKORNÝ, Karel. Figurama 14. Občanské sdružení Figurama, o.s. ISBN 978-80-904889-3-9

MUDr. ZRZAVÝ, Josef. Anatomii pro výtvarníky. vyd. Praha: Státní zdravotnické nakladatelství, 1957

VITOUŠOVÁ, Nikola. *Transformace*. Plzeň, 2015. Bakalářská práce (Bc.). Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta pedagogická. Vedoucí práce Stanislav Poláček.

7.1 INTERNETOVÉ ZDROJE:

<http://www.sainer.org/>, citováno dne [31.03.2017]

<http://www.behance.net/>, citováno dne [31.03.2017]

<http://www.haring.com/>, citováno dne [31.03.2017]

<http://beautifuldecay.com/2015/03/25/evelyn-benciovas-imagery-blends-surreal-beauty-supernatural-unease/?view=true>, citováno dne [01.04.2017]

<http://theculturetrip.com/europe/slovakia/articles/geometries-of-nudity-evelyn-benciovas-raw-photography/>, citováno dne [01.04.2017]

<http://pblejzyk.blogspot.cz/>, citováno dne [01.04.2017]

<http://www.etamcru.com/>, citováno dne [01.04.2017]

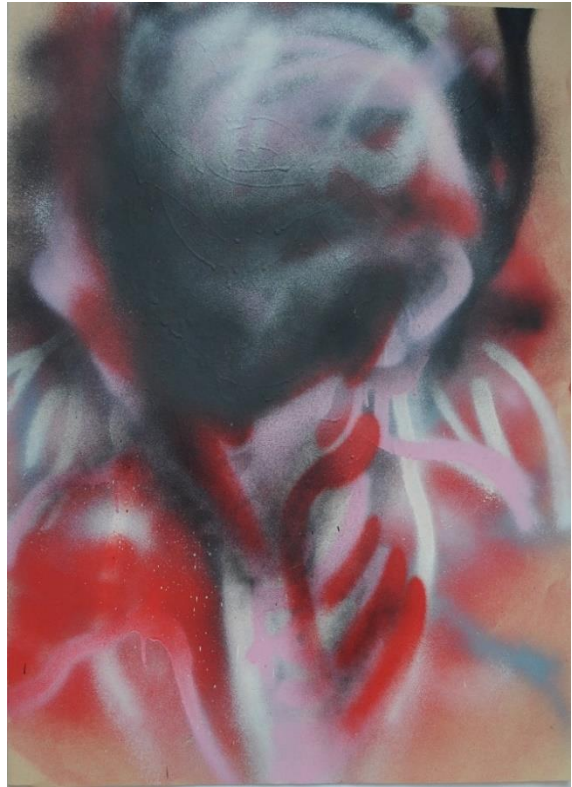
8 OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

8.1 Didaktická část – práce žáků

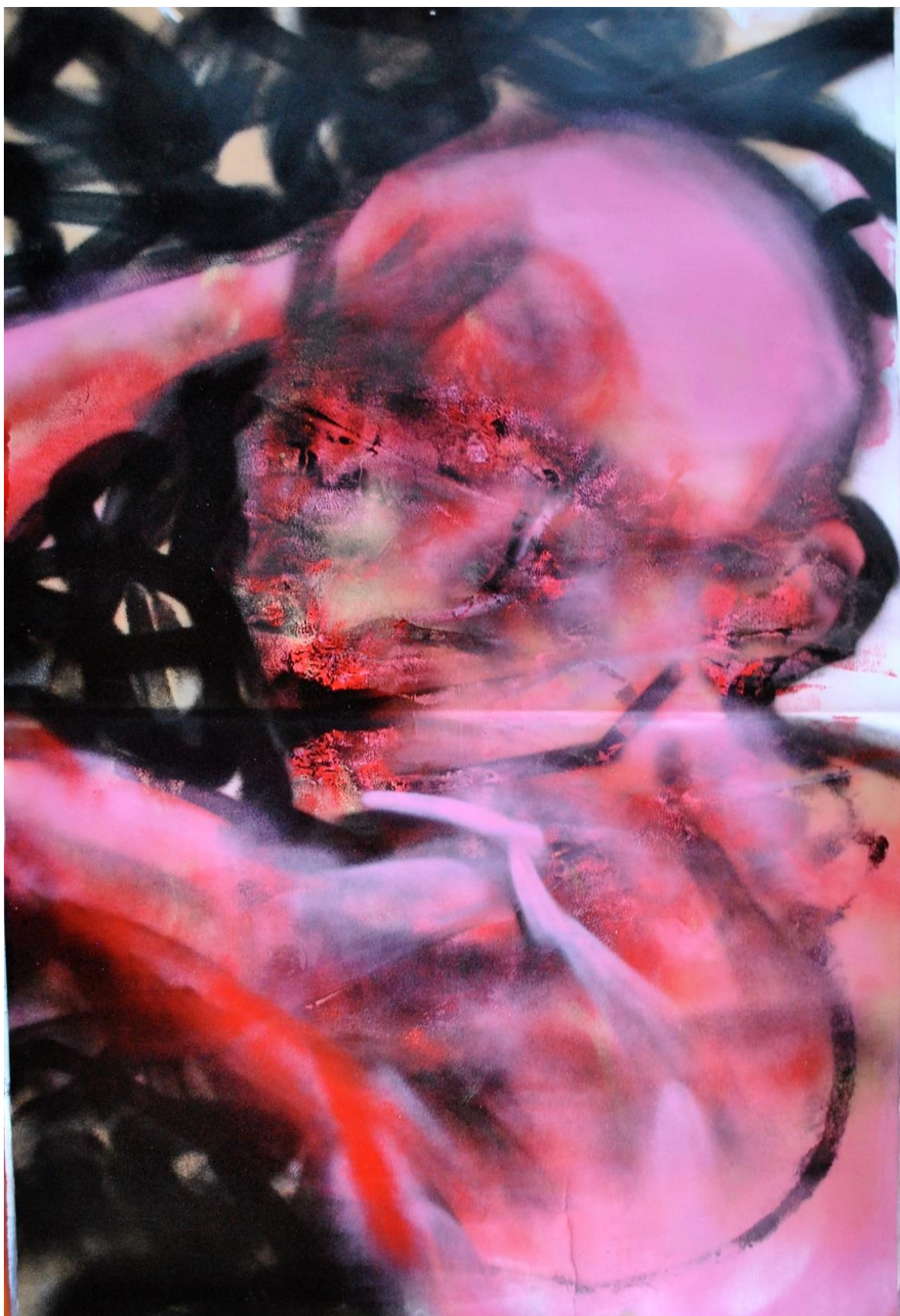
8.2 Skici

8.3 Vybrané obrazy

8.3.1 Obraz č. 1

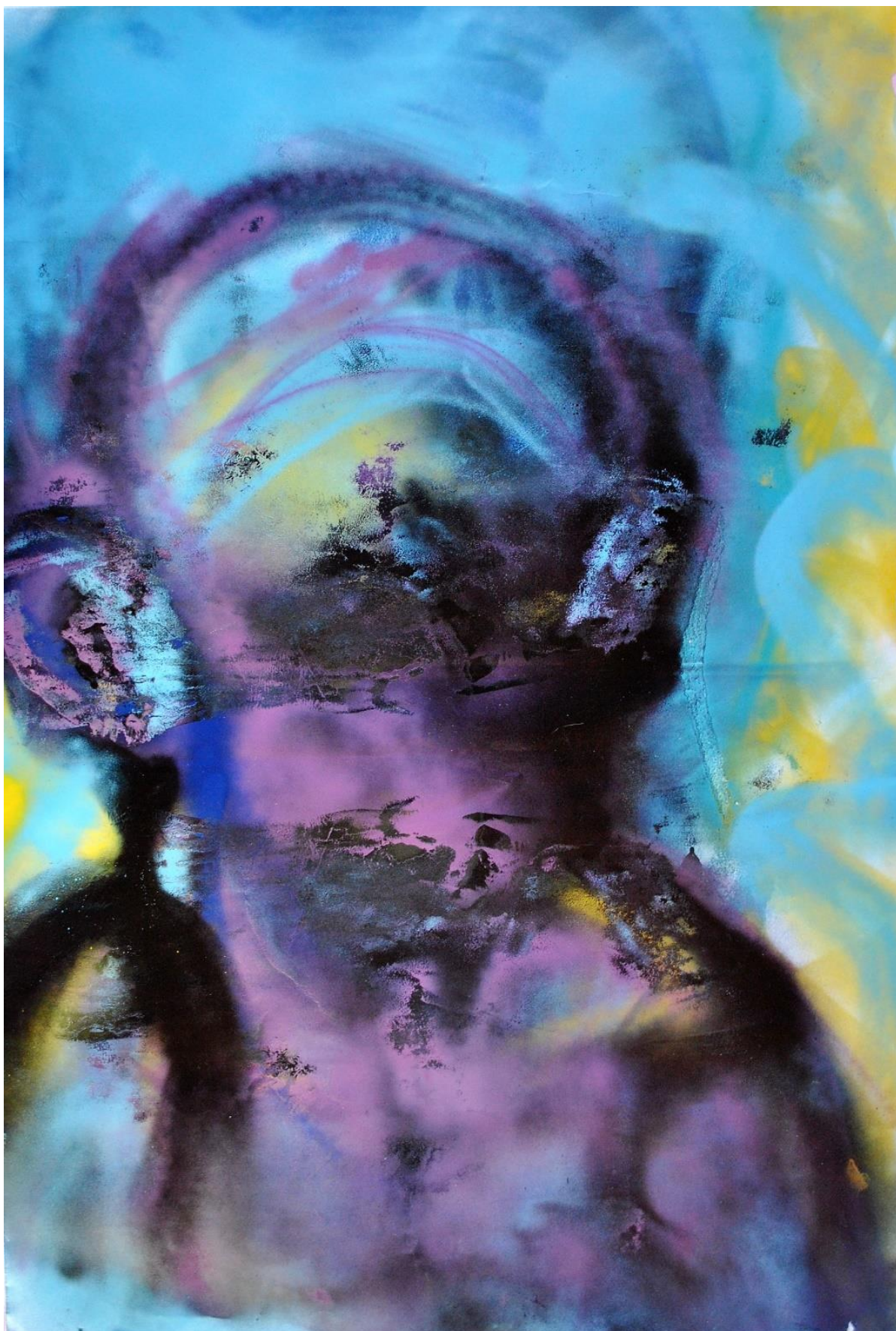
8.3.2 Obraz č. 2

8.3.3 Obraz č. 3

8.3.4 Obraz č. 4

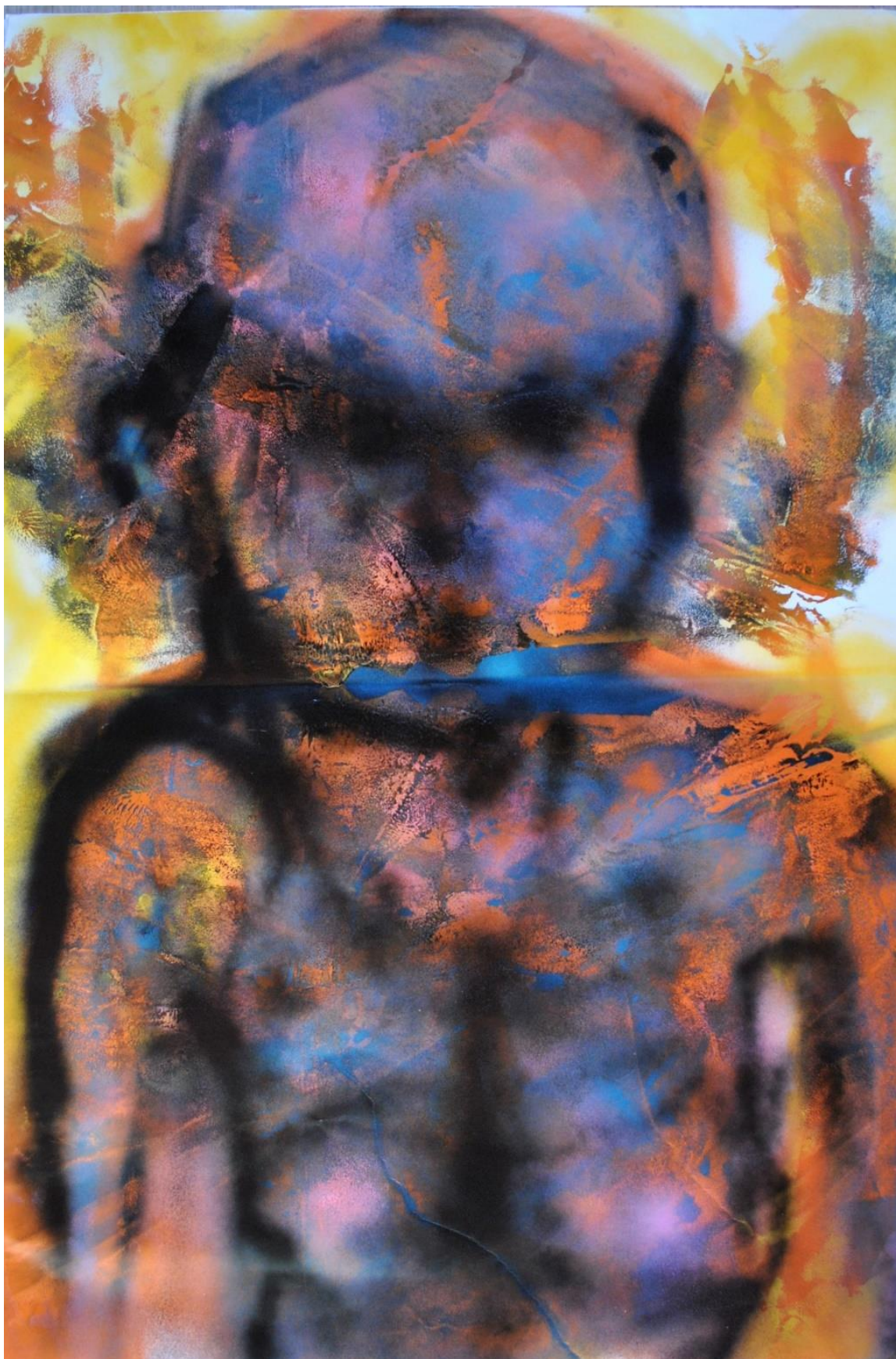
8.3.5 Obraz č. 5

8.3.6 Obraz č. 6

8.3.7 Obraz č. 7

8.3.8 Obraz č. 8

8.3.9 Obraz č. 9

